

Seja relifne komisije

Župan Harold Burton je sklical za sredo 20. aprila ob 3. uri popoldne izredno sejo mestne relifne komisije, med katero je kot član tudi naš so-urednik Mr. Louis J. Pirc. Župan Burton nam sporoča, da je nastal "izredno težaven položaj" glede relifa in da je čas, da se zberejo vsi člani relifne komisije ter zro faktom v lice. Kot znano je bil relif znižan za 10 odstotkov, ker ni dovolj denarja na razpolago. In celo pri tej znižani relifni podpori, pravi župan Burton, bo denarja absolutno zmanjkalo dne 30. aprila. Nobenih državnih doprinosov se ne pričakuje. Včeraj smo govorili z državnim poslancem Mr. Joseph Ogrinom, ki nam je povedal, da ne pričakuje, da bi governor Davey v kratkem sklical izredno zasedanje državne postavodaje, da kaj naredi glede pomoči brezposelnim. V Clevelandu je 75,000 ljudi odvisnih od relifa. Brez privoljenja državne zbornice mesto Cleveland kot tudi druga večja mesta, kjer je brezposelnost velika, ne bodo mogla več podpirati brezposelnih. Državna postavodaja pa ne sme in ne more sklicati izrednega zborovanja, razven ako governor Davey v to privoli. Tak je položaj in o tem se bo jutri razpravljalo na seji mestne relifne komisije, ki se vrši v dvorani mestne zbornice.

Operni pevec g. Anton Šubelj, ki nastopi jutri večer, v sredo 20. aprila v Slovenskem narodnem domu pod avspicijami vezbalnih krožkov Slovenske ženske zveze.

Republikanci nameravajo ustaviti relif. Organizirana kampanja, da se preneha z javnimi deli

Washington, 18. aprila. Načelnik republikanske stranke v Zedinjenih državah John Hamilton je včeraj izjavil, da bo začel s kampanjo, da predsednik Roosevelt preneha z "zapravljanjem" javnega denarja s tem, da podpira brezposelne.

Zaeno s Hamiltonom se je oglasil republikanski senator Vandenberg iz Michigana, ki je povedal, da bo povzročil v senatu vse, da se hrani zvezni denar. Zapravljanje je že od sila, pravi senator Vandenberg.

Oba omenjena sta se te dni tozadevno oglašila na radiu in govorila javnosti. O Vandenbergu se smatra, da bo leta 1940 predsedniški kandidat. Oba sta mnenja, da čimveč bo vlada potrošila denarja, toliko manj industriji bo zaposlenih.

Dočim sta oba republikanca veljaka proti trošenju javnega denarja, pa doslej niti eden niti drugi ni povedal, kako bi nasitili ljudi, ki so zgubili delo, odkar je bil Hoover predsednik.

Roosevelt je izjavil, da dokler bo on predsednik, ne bo nihče od lakote umrl. Ali želita gospoda republikanca Vandenberg in Hamilton, da se ustavi vsa vladna podpora in ljudje v resnici začnejo umirati od lakote?

Manj na relifu

Mestni relifni urad poroča, da se je število onih, ki prosijo za relif, zadnje tedne zelo znižalo. Čepirati so se začela razna sezonska dela, poleg tega pa je bilo nadaljnjih 5,000 ljudi poslanih na WPA dela. Dočim se je še v marecu povprečno zglasilo od 1,700 do 1,800 oseb na teden za relif, pa se je to število zadnji teden skršilo na 631.

Pogreb Frank škula

Danes v torek 19. aprila se vrši pogreb Frank škula in ne 19. oktobra, kot je samoumevno. Tiskarski škrat nam je naredil neljubo pomoto, in je bilo en tisoč izvodov včerajšnje "Ameriške Domovine" že tiskane, predno smo zasledili napako. V ostalih številkih je bila pomota popravljena.

Poroka

Včeraj sta se poročila v kapeli St. Alexis bolnišnice Miss Merle Schmidt iz Chicago in Mr. Edward Gabrenja, sin Mr. in Mrs. John Gabrenja iz Ivan Ave. v Euclidu. Mlademu paru naše najboljše čestitke k uspešnemu življenju.

Zadušnica

Za pokojnim Matija Oberstar se bo brala sv. maša v sredo ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida ob priliki 19. obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji rankega so prijazno vabljeni.

ZGODBA O DVEH UREDNIKI, FOTOGRAFU, JUGOSLOVANSKEM PROSTOVOLJCU IN RADIČU

Bilo je zgodaj lansko leto ko se je spoštovanemu uredniku "Glasila K. S. K. Jednote" založilo po svezem radiču. Urednik Mr. Zupan je vprašal naše uredništvo za nasvet tozadevno, in kolega Mr. Pirc mu je svetoval, naj se posluži prazne zemlje, ki se nahaja tik naše tiskarne na zemljišču, katerega lastnik je umetniški fotograf Mr. Beros, ki zna tako smetno slikati kandidate za ameriške državljanske papirje.

Mr. Ivan Zupan je nasvet lanske leto vzel v naznanje in najel našega Poldeta Puceljna, ki je kot ameriški prostovoljec v jugoslovanski armadi znal kopati strelne jarke tekom svetovne vojne, da gre in pripravi vrt za radič. Poldet je dobil pošteno plačano za svoje delo, a gospod urednik Zupan je prinesel pošteno radičevo seme, katerega je z vso skrbnostjo in andohtjo vsejal v rodovitno zemljo, za katere gnojitev je skrbelo mnogo, premnogo—psov in mačk.

Ne vemo, kaj se je z radičem zgodilo lansko leto, toda letos je bila zgodba taka, da je vredna, da se o njej zapiše v javnosti par vrstic, v razvedrilo, žalost in jezo. Bilo je zadnje dneve marca meseca, ko je toplota kazal nekako 85 stopinj in

Dr. Townsend pomiloščen

Washington, 18. aprila. Včeraj se je z zrakoplovom pripeljal v Washington dr. Francis Townsend, da odsedi zaporno kazen, katero je dobil, ker ni hotel odgovorjati na vprašanja kongresnega odseka. Dr. Townsend je oni mož, ki je začel gibanje, da se vpelje v Ameriki pokojnina za vse, ki so stari 60 ali več let in bi dobivali \$200.00 na mesec. Obsojen je bil v 30 dni zapora, in bi moral včeraj v ječo, toda predsednik Roosevelt je starega moža nemudoma pomilostil.

Resen političen položaj na Japonskem

Tokio, 18. aprila. Japonskega cesarja je začela skrbeti silna politična kriza, v kateri se trenutno nahaja japonska vlada. Danes se zberejo japonski ministri k resnemu posvetovanju in bodo najbrž odločili, ali se odpovedo svojim uradom ali nadaljujejo s pričetim delom. Japonski porazi zadnje čase na Kitajskem, nedelavnost v japonski mornarici in sabotiranje v raznih japonskih tovarnah, vse to povzroča cesarski vladi silne skrbi.

Zid se je podrl

Pozno včeraj popoldne se je začela rušiti štirinadstropna hiša na 8708 Hough Ave., ki je znana pod imenom Lily Apartment. Rušiti se je začela od vrha. Kamenje in drugo je padalo na cesto spodaj. Pri tem so dobile štiri osebe, ki so ob istem času korakale mimo hiše, precej težke poškodbe. Domači pes, ki je šel za svojim gospodarjem, je bil od kamenja ubit. Na lice mesta je dospela požarna bramba, ki je podala prvo pomoč.

Seja "Slavčkov"

Nocoj večer 19. aprila se vrši ob 6. uri seja za mladino, ob 8. uri pa seja za starše. Prosi se, da se udeležijo zlasti tudi stariši novopristoplihi.

Romunski kralj Karl je zadušil fašistovsko vlado v Romuniji. Policija je zaplenila zaloge orožja

Bukarest, 18. aprila. Cornelia Zelea Codreanu, bivši vodja fašistovskega gibanja na Romunskem in vodja takozvane "Železne garde," je bil prijet na povelje kralja Karla in interniran. Nameraval je vpeljati fašistovsko vlado na Romunskem.

Več kot 200 pristašev Codreanu so aretirali zaeno po raznih krajih Romunske. Pri njih so dobili ogromne zaloge orožja in streljiva. Pripravljeno je bilo vse za revolto. Puntarji so tudi razpotali z ogromnim premoženjem.

Takozvana "Železna garda" je bila na Romunskem že lansko leto uradno razpuščena in prepovedana, toda pristaši so se še vedno zbirali k sestankom in se pripravljali za preobrat v državi.

Codreanu je bil eden najhujših sovražnikov romunskega kralja Karla, katerega je sovražil, ker ima za ljubico židovko Magdo Lupescu, radi katere je zapustil svojo ženo in se svoječasno celo prestolu odpovedal.

Romunska vlada je včeraj zadušila vse fašistovske časopise, literaturo in knjige. Nadalje je vlada izdala ukaz, da se ne smejo zbirati nobene politične skupine in ne vršiti kakoli politični shodi.

Silno razburjenje prevladuje po vsej deželi, toda videti je, da ima vlada položaj dobro v rokah.

V Ely, Minn., je umrl star slovenski naseljenec John Plut, star 75 let in doma iz okolice Črnomlja v Beli Krajini. V Ameriki zapušača tri sinove in dve hčeri. — Slovenski tamburaški orkester iz Pittsburgha, Pa., ima koncert v Elyu v četrtek 21. aprila.

Pred nekaj dnevi je v South Chicago povozil električni vlak rojaka Franka Černeta, ki je prihajal iz cerkve. Nesreča se je zgodila zadnji teden tekom hude snežne nevihte, radi česar Černe ni mogel videti vlaka. Dobil je težke poškodbe.

V Willardu, Wis., je umrl rojak John Trunkelj, star 87 let. Doma je bil iz Gradice pri Krki na Dolenjskem. V Ameriki je živel 45 let in je bil pred leti naseljen v Jolietu. Tu zapušača dva sinova in več vnukov ter pravnukov.

V Waukeganu, Ill., je premignila rojakinja Neža Poglajen, stara 65 let in rojena v Rušincu no začetnje, ko radiča skoro nič ni bilo. Naš Jože se je hudo mučno muzal iz tiskarne, a Mrs. Beros je pa govorila o tatovih in roparjih, katerim nobena stvar na svetu ni več sveta.

No in končno pride še sam kolega Mr. Zupan, ki se je tudi spomnil radiča na veliki petek. Pogledal je po uredniškem vrtu, pa ni verjel, da radiča ni več (kar ga je Jože pustil, je porazala služkinja od Mrs. Beros). Šel je v ofico po očala in potem se prepričal, da radiča v resnici ni več. Žalost in gorje. Sklenil je, da bo postavil fenc okoli vrta druge leto. (Mr. Louis Špehek, oglašil se za delo pri Mr. Zupanu!)

Da bo pa zgodba popolna, se je zgodilo, da je bil kolega Pirc tisti dan nekaj jezen, pa je pozabil v ofico narezani radič, in ko ga je drugi dan zgodaj zjutraj pogledal, je bil tako ovel, da se ga niti sosedove kokoši niso lotile! To je prava resnica o radiču iz uredniškega vrta. Mr. Zupan in Mrs. Beros bosta za enkrat oprostila!

Baseball sezona

Danes je uradna otvoritev baseball sezone v Clevelandu.

Rev. Coughlin odobrava korak preds. Roosevelta

Detroit, 18. aprila. Rev. Charles Coughlin je imel na velikonočno nedeljo svoj zadnji govor v tem terminu potom radia. Tekom govora je hvalil predsednika Roosevelta, ki je priporočil kongresu, da se spusti v promet neaktivno zlato v vladnih zakladnicah. Obenem je Rev. Coughlin pozivljaval vlado, da začne z novimi javnimi deli in plača delavce pri teh delih tako, da bodo lahko spodobno živeli. Glede oprostitve zlata iz vladnih zakladnic je Rev. Coughlin povedal, da predsednik sedaj dela to, kar je on priporočal že zadnjih pet let. Rev. Coughlin je tudi priporočal, da vlada najame pri javnih delih privatne pogodbenike ne pa vladne kontraktore, ker delo, nadzorovano po privatnih ljudeh je vselej bolj uspešno. Za WPA delavce je Rev. Coughlin priporočal, da se jim plača najmanj \$80.00 na mesec, namreč, da delajo 40 ur vsak teden in da dobijo 50 centov na uro za svoje delo.

Sijajna velika noč obhajana v Rimu

Rim, 18. aprila. Papež Pij XI je na velikonočno nedeljo kanoniziral tri nove svetnike v navzočnosti največje množice, ki se je še kdaj zbrala pred baziliko sv. Petra in v cerkvi sami. Računa se, da je bilo navzočih najmanj 150,000 oseb. Ljudje so čakali dolge ure trenutka, ko se je prikazal papež, da blagoslovi množico. Trije novi svetniki so: Andrej Bobola, rodom Poljak, Salvador de Horta, rodom španec in Giovanni Leonardi, laški frančiškan. Pri slovesni sv. maši, katero je daroval papež v baziliki sv. Petra so bili navzoči številni cerkveni dostojanstveniki, med njimi 29 kardinalov, 28 nadškofov in 170 škofov. Obredi so se oddajali potom radia po vsem svetu.

Vest iz domovine

Mr. Thomas Krašovec, 17721 Waterloo Rd., je dobil iz Vrhnike žalostno vest, da mu je tam preminul ljubljani oče Tomaž Krašovec v visoki starosti 86 let. Blagopokojni Lovrenčkov oče je bil po svojem dobrem srcu poznan daleč naokoli. V Ameriki zapušača sina Thoma, Franka, Antona in sestro Mary poročeno Ogrin, v stari domovini pa sinove, Paula, Jožeta, Karola in Ivana. Bodi mu rahla domača zemlja!

Poziv na sejo

V sredo 20. aprila se vrši ob pol 8. zvečer redna mesečna seja direktorija Slov. društvenega doma v Euclidu. Pozivlje se direktorje, društvene zastopnike in posameznike, da se gotovo udeležijo. Poleg rednega poslovanja se bo govorilo tudi o prireditvi, ki se vrši v dneh 28., 29. in 30. maja. — Odbor.

Zadušnica

V Canon City, Colo., se je včeraj brala sv. maša zadušnica za pokojnim Ladislavom Šušteršičem v cerkvi sv. Mihaela. Pokojnega se priporoča v prijazni spomin in molitve.

K. molitvi

Članicam društva Sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ se naznanja, da bo skupna molitev za pokojno sestro Frances Ban na 864 E. 236th St. v sredo 20. aprila ob 2. uri popoldne. Pogreb pa v četrtek ob 9. uri v cerkvi sv. Kristine.

General Franco osvaja zadnjo španska mesta

Hendaye, Francija, 18. aprila. Poveljniki nacionalistične armade pripovedujejo, da so včeraj zasedli osem mest v bližini Sredozemskega morja, in da so se približali za miljo važnemu pristanišču Tortosa, ki šteje 20,000 prebivalcev. Nadalje pravijo poročila, da so se v protestantskih cerkvah v Madridu vršile običajne velikonočne slovesnosti, dočim so bile katoliške cerkve najbrž zaprte, ker poročila nikjer ne omenjajo katoliške velikonočne obrede. Protestanti nemoteno vršijo svoje verske obrede. Nekatere protestantske cerkve so komaj eno miljo od armade generala Franca, ki je zapovedal, da naj bo na velikonočno nedeljo mir.

Velikonočno vreme

Dasi je vremenski prerok prekoval za veliko noč dež in burjo, pa se je to pot zopet zmotilo. Zgodaj zjutraj na velikonočno nedeljo je v resnici nekaj deževalo, toda preko dneva je sonce blagodejno sijalo na tisočere množice, ki so hitele v cerkve in ki so po cerkvenih obredih paradišale po cestah. Računa se, da je bilo samo v clevelandskih cerkvah nad 600,000 navzočih pri verskih svečanostih. Zlasti naše slovenske cerkve so bile prenapolnjene naših ljudi.

Pridite po vstopnice

V našem uradu imamo na razpolago vstopnice za koncert, ki ga priredi v nedeljo 24. aprila Jeanette Perdan-Juttner. Koncert se vrši v "Little Theatre" v mestnem avditoriju. Sezite po vstopnicah za koncert domače umetnice. Za koncert se zanima tudi številna ameriška publika.

Pokojna Frances Ban

Pokojna Frances Ban, katere pogreb se vrši v četrtek je bila članica podružnice št. 32 S. Z. in ne št. 14 kot včeraj poročano.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 91, Tues., April 19, 1938

Z milijardami ubijajo depresijo

Predsednik Roosevelt je trdnega prepričanja da kadar privatne industrije niso kos vzdrževati ljudi in jih prehranjevati s tem, da jim dajejo delo, da je naloga vlade, da preskrbi ljudem delo in zaslužek. "Dokler bom jaz predsednik," je rekel Roosevelt kmalu potem, ko je bil prvič izvoljen, "bom gledal, da ne bo nihče stradal." To je Roosevelt po svoji najboljši volji tudi izvrševal, dasi so mu metali pod noge polena od vseh strani. Vendar je imel Roosevelt energije dovolj, da je iztirjal od kongresa, kar je le mogel, da je milijone brezposelnih dobilo delo.

Zakaj imamo v Ameriki tako silno depresijo ravno v teh časih skoro nihče ne ve. Znano je, da zalaga Amerika Špansko, Kitajsko in Japonsko z vojno opremo, da Anglija in Francija naročita več blaga v Ameriki kot kdaj prej, pa kljub vsemu temu in kljub dejstvu, da se je trgovina zlasti z Južno Ameriko znatno zvišala, pa imamo danes v Ameriki skoro enajst milijonov brezposelnih ljudi. V Evropi je brezposelnost skoro odpravljena, v Ameriki pa, ki pošilja mesečno za skoro \$400,000,000 vrednosti blaga v tujemstvo, pa domačini ne morejo dobiti delo.

Roosevelt ni videl v vsem tem nobene druge rešitve, kot da vlada zopet začne z vladnimi deli na debelo. Za fiskalno leto 1937-1938 je bilo prvotno odločenih samo \$1,000,000,000 za javna dela. Kriza pa, ki se je začela lanskega septembra, je primorala Roosevelta, da se je obrnil na kongres in zahteval nadaljnjih \$1,250,000,000, kar mu je kongres tudi dovolil, a Roosevelt prihaja sedaj pred kongres z novo zahtevo za nadaljnjih \$1,500,000,000 v bodočem fiskalnem letu. Tudi zahteva predsednika Roosevelta po večji mornarici, je prišla originalno le iz vzroka, ker je Roosevelt bil mnenja, da bo dobilo pri gradnji novih bojnih ladij stotisoče delavcev delo. Nove bojne ladje bodo namreč veljale \$1,200,000,000.

Tako skrbi predsednik za industrije in za delavce, toda kljub temu se privatne industrije ne zganejo. Položaj je, kot je bil. Avtomobilska in jeklarska industrija, pri katerih je največ naših ljudi zaposlenih, skoro počivati. To je zlasti resnica kar se tiče Clevelanda.

Vse kaže, da privatni interesi v Zedinjenih državah hočejo izstradati narod in ga tako pripraviti za predsedniške volitve v letu 1940. Privatni interesi so na delu, da indirektno povedo narodu, da demokratični predsednik kot je Roosevelt ne zna družega kot trošiti javni denar. V istem času pa te privatne industrije ne pustijo ljudem delati in služiti denar in to iz golega maščevanja nad predsednikom Rooseveltom, ki je bil prvi predsednik Zedinjenih držav, ki je pripustil, da so se delavci organizirali in dobili svoje pravice.

Ameriške industrije se silno pritožujejo radi visokih davkov. Da, davki so visoki, toda enako visoka je tudi vladna odgovornost za prehranitev človeških življenj. Dokler so delavci bili pokorni v vseh ozirih privatnim interesom, je bilo vse okey dokey, kakor hitro pa so začeli širiti svoje pravice in zahtevati bolj spodobno življenje, so se uprli privatni interesi in ustavili delo. To je stara metoda ljudi, ki ne vidijo prihoda novih časov, kakor ga je zazril predsednik Roosevelt. Nad Rooseveltom se jezijo, ker zahteva nove davke in milijarde, da prehrani delavce. Toda samim sebi privatni interesi ne zamerejo, ker iz politične ljubosumnosti ne privoščijo delavcu delo in zaslužek.

Vprašanje pred narodom je: ako so privatne industrije nezmožne preživljati narod, ali je dolžnost vlade skrbeti za živeč in streho potrebnim? Mi mislimo, da je. Industrijski magnati pa ne mislijo tako. Oni so mnenja, da je delavec stroj, dočim Roosevelt misli, da je delavec božje stvarstvo, ki je enako vredno upoštevanja kot gospodje kapitalisti.

Če bi privatne industrije poslovale in dajale zaslužek ljudem, tedaj vladi ne bi bilo treba vsako leto plačevati milijarde za prehrano naroda. In če bi te milijarde odpadle iz vladnih stroškov, bi se znižali tudi davki. Toda gospodje, ki vodijo industrije, tega ne morejo razumeti. Ali naj pogine od lakote enajst milijonov ljudi? Dokler bo Roosevelt na krmilu, ne bodo poginili. Vlada je pripravljena z novimi milijardami pomagati ljudem. In prej bodo privatne industrije prišle do prepričanja, da je njih dolžnost pošteno plačevati delavce, prej se bodo razmere v Zedinjenih državah izboljšale!

Kaj pravite?

Se vedno ni nobenega/poročila v javnosti, če so slovenski rdečkarij v Ameriki že odpotali ambulanco španskim bratcem. Bogve, če bo imela ta ambulanca tudi žlajf?

Prosveta poroča, da se je basist Schifferer obrnil na uredništvo Prosvete in še na druge čikaške rojake, naj mu organizirajo koncert. Ker mu pa nihče ni mogel obljubiti kaj gotovega, je obupal nad Ameriko in odpotoval nazaj v Evropo. — No, v Čikagi so pač drugačni rodoljubi kot v Clevelandu. Tukaj bi si bili skoro v lase skočili, kdo bo bolj požrtvovalen in kdo bo imel za koncert večjih zaslug.

BESEDA IZ NARODA

Prijazno vabilo

Jutri večer, 20. aprila, se vrši pevski koncert g. Antona Šubelj v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju, in sicer pod pokroviteljstvom vezbalnih krožkov Slovenske ženske zveze v Ameriki. To ni prvo poročilo o tem koncertu, pač pa je zadnji opomin kar se tiče od moje strani. Kdor količikaj ljubi v resnici globoko očarljivo in čuteče petje, tisti naj se gotovo udeleži tega koncerta, ker bo v polni meri zadovoljen. Kar se pa tiče naših vezbalnih krožkov (drill teams) vam je pa tudi po večini znano, da je nastop istih vreden vse pozornosti. To bo prvič v zgodovini naših krožkov, da bo vsak posameznik nastopil na odru na en večer in pokazal nekaj svojega in kot zaključna točka bo pa skupen nastop vseh krožkov. V duhu si lahko mislite kako pester bo ta nastop naših brhkih žena in deklet! To ni navaden program, ampak bo v resnici izredne vrste in vreden poseta občinstva in prijateljev izvrstne zabave.

Kaj mislim reči z naslednjo opazko me boste razumeli tisti, ki tako radi trdite drugače kakor se vam stvar predstavlja. Nikakor ni demokratično in še manj ameriško se zaplesti samo v eno gotovo smer in tako nepotrebnost trdit, ta je naš, ta ni naš itd. Ako kdaj hočemo doseči svoj cilj pred ameriško publiko, potem moramo kot zavedni Slovenci povzdigniti vse kar je slovenskega. Resničen je pregovor, ki pravi "po vaših delih vas bo do sodil"; res je to to zadnje črke, toda žalibog nečemo to pripoznati. Zakaj, dragi moji, ne bi bila med nam tista prava slovnost, katero se tolikrat opeva? Saj nas je dovolj Slovencev v Ameriki, ki bi prav lahko povzdignili svojo kulturo bodisi na tem ali onem polju. Nismo več navajeni doma čepeti in dolg čas prodajati. Zadnja leta se opaža pri vsaki predstavi ali veselici lepa udeležba občinstva, ki ljubi zdravo razvedrilo. Več takole "šparamo" v tem smislu kakor je bilo nekdanj navada. In nikjer ni zapisano in tudi ne drži, da če grem danes nekam, potem bom en mesec doma. O ne, šele takrat nas prime veselje, ko gremo na eno dobro predstavo, potem za drugo. Nikar ne bomo včasih tako po domače rečeno "sitni," ampak pokažimo se kot en narod, ki se zaveda, da v skupnosti se utrdi lep ugled in lep ugled je tista sila, ki nas dela velike. Večkrat opevamo o naši mladini, kaj storiti, da nam ostane slovenska in naša. Dragi moji, ravno pri tem koncertu bo imela naša mladina lepo priliko ustvariti v sebi čustev do lepega slovenskega jezika, ker spored koncerta bo skoraj ves slovenski in to prav lepo, izrečno slovenski. Mr. Šubelj je pevec, ki se ga zastopi do črke in to je nekaj, kar ga napravi očarljivega. Kjer boste že sedeli v dvorani, njegov čisti bariton bo donel do zadnjega kotička kot zvonček.

Med gotovimi pesmimi se bodo pokazale žive slike, kar je nekaj novega za naše odre in to je v mojsterski oskrbi Mr. Matt Grdina, čigar delo je bilo še vselej najlepše, kar se sploh da napraviti. In potem baletni ples pri pesmi "Lepi, modri donavski valovi" bo zopet nekaj tako lepega, da si ne morem misliti drugega, kakor da le bolezen naj bi vas ovirala do udeležbe.

Tukaj pa želim apelirati posebno na naše zveste članice Slovenske ženske zveze. Drage sestre! Če vam je organizacija in naši plemeniti krožki kolikoli pri srcu, potem se izkažite naklonjene in s svojim posetom navdušite naša mlada dekleta,

ter jim napolnite v srca nadaljnega poguma do javnih nastopov. Krožki se širijo med našimi podružnicami in ako hočemo, da uspevajo po naši želji, potem je naša sveta dolžnost jim javno dokazati naše odobravanje. Izgovor, da bo itak zadosti drugih gostov na koncertu nikakor ne drži, ker imamo na razpolago še mnogo sedežev, ki bodo zgledali kaj žalostni, ako ostanejo prazni. Potem se druga na drugo izgovarjati ne bo pomena in ne tudi uspeha za naše krožke. Naša podružnica iz West Parka pride s svojim busom in isto veselo poročilo sem dobila iz Barbertona, da pridejo v treh avtomobilih in tudi iz Loraina. Tudi iz Warrena in Girarda bodo prišli in kako bo izgledalo, ako nas ne bo lepo število iz Clevelanda, Collinwoda, Nottinghama, Newburga, Euclida, Noble, Garfield Heights, Maple Heights in Warrensville! Iz Brooklyna so narčile lepo število tistopnic, za kar jim hvala, kakor tudi mnogim drugim, ki ste bili prav prijazno naklonjeni v tem oziru. Drage sestre, pridite!

Cenjeno občinstvo, prijatelji in ljubitelji slovenske pesni! Vljudno ste vabljeni na poset v sredo večer. Mr. Anton Šubelj poje zadnja leta pri operni družbi in njegov bariton glas je nad vse mil in lep. Mr. Šubelj je kot mi ameriški državljan in Slovenec in to naj bi nas vse navdušilo se izkazati, da ljubimo slovensko kulturo v Ameriki. Precej je bilo dela s predpripravami za to predstavo in upati je, da bomo v pravem slovenskem duhu dosegli skupno svoj cilj. Z narodnim pozdravom, Albina Novak.

Prijatelju v spomin

Nič mi ni povedal moj najboljši prijatelj, ko sva se ne dolgo tega videla, da nas misli zapustiti. Bil je prav tak, kot drugičkrat, vedno vesele volje, vedno prijazen in zgovoren. Kar mi je omenil, je bilo samo to, da bo to leto doslužil svoje težko delo in da bo potem deležen pokojnine. "Čestitam, Frank," sem mu rekel, "iz srca ti privoščim, zaslužil si, da dobiš po tolikih letih priznanje za točnost svojega dela in nagrado do smrti."

Tako sva se pogovarjala par tednov nazaj s Frank Škuljem. Toda ni mi prav nič omenil, da bo na večer Velikega petka, ob sedmih, odšel v večnost. Kmalu po sedmih pokličite starejši sin Frank: "Oče nam je umrl."

Komaj je izgovoril te besede. Vem, prav dobro vem, kako so se ljubili oče in sinovi v hiši rankega. Oče je bil zelo ponosen na svoje pridne sinove. Sam je bil mož, s katerim si se lahko razgovarjal pametno, razsodno. Bil je korenina, značajan mož. Bil je mož dela in skrben za svojo družino. Bil je mož za narod. Sinovom je priporočal, naj bodo vredni sinovi slovenskega naroda. Priporočal jim je, naj se ne sramujejo domačega jezika. Prav posebno jim je priporočal, naj podpirajo domača podjetja, domače trgovine.

"Ako boš šel kupit svoje potrebščine drugam kot k domačini, te ne bom imel za svojega sina," je govoril oče. To so mi njegovi sinovi sami povedali.

Ranjki je bil v vseh ozirih mož. Zelo ga bomo pogrešali. Najbolj pa radi tega, ker je bil značajan in skrben gospodar, ki je gledal, da je dal družini zgled, pa tudi priliko do samostojnega življenja. Njegova želja je bila, da bi se sinovi izučili tega, kar jih veseli, da bi imeli življenjski čbsto. Vidimo, da se so očetovalje želje deloma že izpolnile. Dva sinova vodita trgovsko podjetje, grzolinsko postajo in popravilnico avtomobilov. Eden vodi tr-

govino v Barbertonu, namreč grocerijo in mesnico. Zopet drugi je dosegel stan učitelja v katoliškem zavodu.

Vse to je bilo doseženo gotovo na lepo prigrigovanje očeta in matere. Srečni starši in srečni otroci, če so si drug drugemu naklonjeni. Ranjki oče ne bo tako hitro pozabljen pri otrocih. Spominjali se bodo njegovih nauk. Spominjali se ga bodo tudi v tem, da je moral zanje toliko let in tako trdo delati.

Ko sva se razgovarjala o njegovem delu, je rekel: "Ne dela to delo radi kake nagrade, ampak zato, ker je le malo takih, ki bi mogli ali znali to delo opravljati."

Zato se je veselil ranjki Frank Škulj, da bo letos nastopil dobo počitka in nagrade za 26 letno delo pri mestnem vodovodu, kjer je moral skrbeti, da so velikanske peči vedno gorele in gnale silno kolesje velikanskih sesalk mestnega vodovoda.

Toda, res je prišel čas počitka zanj. Na Veliki petek je tudi on, naš, moj, in mnogih prijatelj dokončal. Blag naj mu bo spomin. Odšel je za mnogimi njegovimi in našimi prijatelji. Nad zvezdami se bomo sešli, tako se glasí žalostinka. Vsi mu želimo mirnega počitka v Bogu. Njegovi cenjeni soprogi, sinovom, hčeram in zetom pa naše prav iskreno sožalje.

A. Grdina.

Za kulturni vrt

Ja, kaj ste pa povedali, da je vrt je plačan. Tako je rekla neka oseba in menila, da sedaj ljudje ne bodo hoteli več dati. To, da je vrt plačan, je kar dobro, da smo povedali, kajti pod klobukom ne mislimo nič skrivati in ljudje pa, ki so brali in razumeli, bodo pa še prispevali, ker nismo povedali, da sedaj več ne rabimo. Rabimo še in sicer kot rečeno, da se izda spominsko knjigo, ker je bilo vzeto iz tega sklada. Vsak, ki še sedaj prispeva, prispeva za vrt. To bo tudi zapisano.

Da so ljudje dobro razumeli kaže dejstvo, da so se še odzvali in prispevali. Društvo Marta Washington št. 36 S. D. Z. je dalo še \$2.00. Mr. C. Lenardič 1492 E. 33rd St. je primaknil še \$3.00. Je rekel, da mora na vsak način še dati za kulturni vrt, zlasti sedaj, ko bo taka slavnost. Prav tako je primaknil še \$3.00 Mr. Anton Šubelj, operni pevec iz New Yorka. Tone je že prej dal \$2.00, a sedaj pa je rekel, da da še \$3.00, da bo cela kljuka. Mr. Alojz Zupancič 1371 E. 52nd St. je dal še \$2.00, prej pa \$2.00 toraj, da bo cela kljuka. To pa zato, da dobi spominsko knjigo kakor je bilo v listu pojasnjeno. Prav tako je dejal Mr. Andrej Bajt, 5604 Carrey Ave., da primakne še \$2.00, prej pa je dal \$3.00.

Ko je dal Mr. Frank Race, ki ima fabriko za sladoled (Ice Cream) na 1028 E. 61st St., je dejal, da danes \$3.00, a prihodnjic pa še \$2.00. In tako je tudi bilo, dasi je Frank že prej dal. Tako je dal to pot skupno \$5.00. Od društva Najsvetjega Imena pa je prinesel \$3.00 njegov predsednik Mr. William Tome, ter zagotovil, da bodo fantje od tega društva radi sodelovali pri slavnosti 14. in 15. maja. Mr. Vencel je tudi prinesel za družino Vencel še \$1.50, da tako znaš skupaj \$3.00. Potem se je odzval Mr. Frank Mertič, 14011 Glendale Ave. ter dodal še \$1.00. Tako gre stvar naprej, vidite, in to bo šlo kot se je že omenilo za knjigo, potem bo pa treba tudi malo okinčat vrt, potem cesto itd. No in to se tudi ne napravi zastoj; dalje tudi še kako rožo vsaditi, to in ono poštimati, da bo vse "perajt." Zato bo vse nadaljnje zapisano kot prispevek za vrt, kot je bilo do sedaj.

Čital sem tudi članek Mr. Meljača, tajnika newburškega krožja, ki pove, kdo vse pride

iz Newburga na slavnost. Jaz Mr. Meljaču verjamem, kakor vsem Newburžanom, a da bo takrat vse doli pri nas. Tako, tako! Odziv od naroda izgleda nadvse presenetljiv in prihajajo poročila od številnih društev, ki naznanjajo korporativno udeležbo in tajniki pa tajnice poročajo takole: "Z veseljem naznanjamo, da je naše društvo brez ugovora sklenilo, da se vsi udeležimo slavnosti v dneh 14. in 15. maja, ter pridemo korporativno! Bog živi novodošlega gosta iz bele Ljubljane, dr. Adlešiča, župana mesta Ljubljane!" Taka in enaka poročila prihajajo že sedaj, ter vse kaže, da bo slavnost res velika.

Poročila, da se udeležijo korporativno smo prejeli že od sledečih društev: Društvo Srca Marije št. 111 K. S. K. J. Barberton, O. Iz Clevelanda: Društvo Sv. Vida št. 25 K. S. K. J. Marije Magdalene št. 162. K. S. K. J., Kristusa Kralja št. 226 K. S. K. J., Sv. Štefana št. 224 K. S. K. J., Presvetega Srca Jezusovega št. 55 S. D. Z., Samostojno Društvo Presvetega Srca Jezusovega, sv. Kristine št. 219 K. S. K. J., sv. Križa št. 214 K. S. K. J., Srca Marije (staro), podružnica št. 25 S. Z. Z., podružnica št. 32 S. Z. Z., društvo Ribnica št. 12 S. D. Z.

To so dosedaj prišla društva, poleg onih, katere je že priobčil Mr. Meljač iz Newburga. Od nekaterih smo prejeli pisma, od nekaterih so pa sporočila ustmeno, da se jih vpiše v seznam za udeležbo.

Rojaki in rojakinje, čas prihaja, ko bomo sprejeli predstavnička bele Ljubljane, nje župana dr. Adlešiča, ki bo prinesel pozdrave iz prestolice Slovenije, ter tako zastopal staro domovino na tej epohalni slavnosti. Seboj bo prinesel tudi nekaj, kar naj bo v spomin mestu Clevelandu in Jugoslovanskemu kulturnemu vrtu. Za to pripravimo se za čim večji in veličastnejši sprejem tega odličnega predstavnika domovine. Pokažimo se, da smo vredni sinovi in hčere slovenskega naroda!

Jože Grdina.

Resolucija

Spodaj navedena resolucija je bila sprejeta na redni seji Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu 14. aprila 1938 in odposlana euclidskemu županu Simsu. Resolucija se glasi: Spoštovani Kenneth J. Sims župan mesta Euclida, dragi gospod:

Slovenski demokratski klub v Euclidu je na svoji redni mesečni seji, vršeci se na 14. aprila 1938, soglasno odobril sledečo resolucijo:

Ker je očitno, da je Kenneth J. Sims, župan mesta Euclida, imenoval v razne pozicije in v raznih mestnih oddelkih mesta Euclida gotove osebe, o katerih se je pronašlo, da ne posvečujejo dovolj časa za svoje tozadevno delo in

ker se je pronašlo, da te osebe, nastavljene po županu ne dajo vsega časa, ki je potreben v izvrševanju dolžnosti njih pozicij in torej za to ne posvečajo dovolj časa v to, in

ker se zdi, da gotove osebe, tako nastavljene, imajo drugo premoženje ali dohodek ter imajo dovolj drugih virov ali služb, dovolj, da se vzdržujejo, ne da bi bilo potreba jim imeti še nastavljene pozicije v mestni administraciji; in

ker je dovolj oseb zmožnih, da bi izvrševale mestne pozicije in ki niso sicer drugače zaposlene, ali da bi imele kako drugo premoženje ali dohodek, in ki popolnoma lahko izvršujejo dolžnosti katerekoli take pozicije, ki se zdaj zasedene po zgorej omenjenih osebah in ki lahko bolj vestno in boljše služijo meščanstvu v mestu Euclidu ter posvetijo ves svoj čas takim dolžnostim;

zato naj bolj sprejeto od Slovenskega demokratskega kluba v mestu Euclidu, da se to sporodi županu Kenneth J. Simsu in da se ta resolucija prebere na prihodnjem zasedanju mestne zbornice v Euclidu, da

župan Kenneth J. Sims, odslovi vse take osebe, sedaj na plačilni listi mesta Euclida, ki ne posvečajo vsega svojega časa za izvrševanje svojih pozicij ali uradov, ali ki imajo drugo premoženje ali dohodek za preživljanje in da se jih nadomesti z osebami, živečimi v mestu Euclidu, ki so sposobne in kvalificirane in ki nimajo drugih dohodkov za preživljanje.

Zgornja resolucija je bila soglasno sprejeta.

Slovenski demokratski klub v Euclidu,

Matt F. Intihar, predsednik,

Marcus A. Bratel, tajnik.

Koncert Adrije

Euclid, O.—Šest novih članov je pristopilo zadnji mesec k pevskemu zboru Adrija. To so: Anton Kermavner, Albert Zagar, Frank Grub, Joe Dolinar, Sylvia in Paul Proster.

Ta zbor, ki obstoja že enajst let, bo podal krasen koncert v nedeljo 24. aprila v Društvenem domu na Reher Ave., začetek ob 7:30 zvečer. Po koncertu sledi ples, za katerega bo igral orkester Johnny Pecon.

Pevovodja zbora je že od leta 1932 Mr. Frank Vautar, ki je dobil diplomu v glasbi v svojem rojstnem mestu Scranton, Pa. od Zveze organistov.

Pri gori omenjenem koncertu bo sledeč spored. V solih nastopijo: Mary Gombach, Agnes Zakolar in Louis Grdina. Kvartet: Mathew Molk, Anton Debelak, Stanley Troha, Henry Sinkovic. Na klavir bo spremljala pevske točke Miss Vera Milavec.

Torej že sedaj prav prijazno vabim vse ljubitelje lepega slovenskega petja na poset tega zanimivega koncerta. Pridite, gotovo boste zadovoljni.

Florence Bricel.

POMLADNA TOŽBA

Ptički po gajih pojo, pojo, rože v dobravi cveto, cveto. Moje srce brez pokaja bedi, kakor orliči obstreljeni krvavi: matere ni.

V logu pastirčki vriskajo, zvonko in piščali piskajo. Jaz tako sama pri oknu slonim, gledam v pomlad in ihtim, ihtim.

Drugim prinesla je upov z gora meni ukradla je sonce z neba: mamico, ah, in vso srečo z njo. Kdo z menoj joka, žaluje? Nikdo!

Ptički po gajih pojo, pojo, rože v dobravi cveto, cveto. Tiho kot solza, ki z lica polzi, tiho kot kamen, ki v srcu leži, v senci grobov moja mamica spi.

Če verjamele al' pa ne

Oni dan me je vprašala onga-va Reza, kje sem bil, da nisem par tednov nič vtaknil v to kolono. Povedal sem ji (in ona bo gotovo tudi drugim povedala), da človek nima časa za take špase, kadar se v hiši iz same nagnjivosti peč podre in se. Čeprav zdaj na pomlad, bi rekel, peč ne potrebujemo, je vseeno nekam nerodno, če se kaj takega urajma. Pa še ko se je človek že čisto odvadil. Kadar bo vse zopet v pravem glazju, se bom spustil in popisal, kako sem se zdaj na stara leta navadil kuhat. Bodo ženske videle, kako je treba z dvema rokama prijeti, kadar na peč vre kava, mleko, juha, fižol in se cvre slanina, pa vse ob enem. In prav takrat je treba pa zmešati solato, da ne stoji predolgo, pri mizi pa čivka pet lačnih žolodcev, če ne štejemo svojega, ki zaleže za vseh pet ekstra. Torej, kadar bom pri volji, bom pa prijel za pero.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Priloge izvirnik E. Maza

Priril sem se do klasja, luč se je zasvetila.

Cisto pravilno sem sodil. Kopa je bila od znotraj votla. Porinil sem še glavo za toliko naprej, da so mi klasi zakrivali obraz, da pa sem dobro videl skozi.

Notranjost kope je imela kake tri metre v premeru. Na sredi je tičal močen, visok kol, ki je nosil slamnato streho kope. Na kolu je visela svetiljka in naokoli so ležali snopi, ki so služili za sedeže. Vhod je bil od znotraj le slabo zadelan.

In v tem skrivališču so sedeli moji dobri znanci. Vsi so bili zbrani, devet jih je bilo, nobenega ni manjkalo.

Razumel sem, čemu da je postavil Murad Habulam tako skrivališče.

Njegovemu bratu Manah el-Barši bi bilo zadostovalo manjše skrivališče. In v kopi se mu vobče ni bilo treba skrivati. Saj bi mu brat našel udobnejše zavetišče v hiši ali pa v gospodarskih poslopjih.

Ne, kopa je bila pripravljena za večjo družbo, pa za tako, ki se je morala res skrivati in ki je morala neopažena zborovati.

Sama po sebi se mi je vsilila misel, da se v kopi zbirajo člani Žutove družbe. Potem pa je bil Murad Habulam tudi član te družbe, in še zelo odličen član. Je bilo torej le res tako, kakor so pravili. V vsakem mestu, v vsaki vasi je imel Žuti zaveznike.

In tamle je res tudi sedel moj dobri prijatelj in vojni dobavitelj, ravno meni nasprotni. Vkljub "hudemu protinu" je v dežju in nevihti prišel na dvorišče in se splazil v kopo.

Poleg njega je sedel njegov brat Manah el-Barša in za njim Barud el-Amazat, poleg pa Mubarek. Roko je nosil v obezi. Pri vходу je stal Humun, njemu nasproti pa Miridit. Je torej le prišel na zborovanje, prav kakor sem slutil.

Trdo pred menoj so sedeli trije, Aladžija in vohun Suef, naš krojaček Afrit. Videl jih nisem, ker so sedeli nizko pod mojo glavo, pa slišal sem jih.

Devet jih je torej bilo vsega, sami naši sovražniki, ki so se zakleli, da nas bodo nočoj spravili v stran. Njihova obleka je bila mokra od dežja, pleve in reše so se jih držale, da niti barve ni bilo več spoznati.

Prvi, ki sem ga čul, je bil Miridit.

"Škoda, da smo postavili konoje v gozd! Nevihta jih bo splašila, ušli nam bodo."

"Ne boj se!" je pravil Habulam. "Moji hlapci bodo dobro stražili!"

Konji so torej stali nekje v gozdu in stražili so jih Habulamovi hlapci. Oboje me je zanimalo. Dobro je bilo, da sem vedel, kje so njihovi konji, pa tudi, da ima Habulam razen Humuna še več zaupnih ljudi med služinčadjo.

Stari Mubarek je vzel roko iz obeze. Barud el-Amazat mu jo je umil z vodo, ki je bila pripravljena v skledi, in Murad Habulam je privlekel iz žepa neko mazilo. Dobro se je pripravil na obisk, vedel je, kdo pride in česa bodo gostje potrebovali!

Dvakrat sem streljal na Mubareka, v strumskih razvalinah in pri Dere kulibi. Prvi strel mu je šel skozi meso v nadlaktu, drugi pa mu je zdrobil komolec. Rani sta ga gotovo hudo boleli, posebej še, ker je bila obeza vse prej ko pravilna. V najboljšem slučaju bi mu roka ohromela, bal pa sem se, da mu jo bo treba odrezati. Če ni kmalu prišel do bremu zdravniku v roke, bi skoraj gotovo v nekaj dneh

nastopilo zastrupljenje krvi.

Ko je bila rana umita, so naložili mazila na kos platna in rano spet obvezali. Stari ni trenil, železne živce je imel.

"Allah Allah —! Kako te je Frank zdelal —!" ga je pomoloval Habulam. "Tale roka ne bo nikdar več zdrava!"

"Ne, pohabljen bom!" je škrtal Mubarek. "Ubog pohabljenec brez roke! Zato pa bo umrl strašno, desetkratne smrti!"

Ali je res tako slepo šel v mrežo?"

"Kakor vrana, ki ji po zimi nastaviš škarnicelj s koščekom mesa! Neumna žival vtakne glavo v škarnicelj pa obtiči v njem, ker je papir odnotraj namazan s plitčjim limom. Z roko jo lahko ujameš, nič ne vidi. In tak škarnicelj smo natakili Franku na glavo. Brat tule mi je pravil, da je Frank silno pameten. Pa do danes še nisem nič posebnega opazil na njem."

"Ne, pameten vobče ni. Šejtana ima!"

"Motiš se! Nima šejtana, kem bakiš ima!"

Mubarek se je prestrašen obrnil.

"Allah wallah —! Kaj praviš —?"

"Res je! Sam je tako pravil Humunu in ga svaril. Najhujše pa je, da nima samo uročnega očesa, ampak da škoduje njegovo oko tudi na daljavo. Dovolj je, da na koga misli in ga gleda z duševnim očesom, pa je tisti človek uročen."

"Allah nam bodi milostljiv —! Ni šejtan tisti, ki ga ščiti, njegovo uročno oko mu pomaga, da mu nič ne moremo —! Kdor se bori z njim, ga mora seveda v obraz pogledati pa je izgubljen!"

S tem človekom se ne smemo več odkrito boriti, zahrbtno ga moramo napasti in pred vsem skrbeti, da napadalca ne zadene njegov pogled."

"Torej je naš lepi načrt za nič?" je menil Murad Habulam.

"Seveda. Razen če kateri izmed vas prevzame vlogo strahu. Pa nobenemu bi ne svetoval, Frank bi ga pogledal in po njem bi bilo."

Kdo je bil določen za straha?"

"Humun."

Humun pa je hlastno in prestrašen razkrcil vseh deset prstov.

"Jaz ne grem —! Izprva bi bil šel, sedaj pa mi na misel ne prihaja! Nočem! Moje življenje mi je predragoceno!"

Za straha bi naj bil —? Zato so nas nastanili v "stolpu stare matere" in nam natvezli bajko o beli ženi —. Škoda, sem si mislil, ob lepo zabavo sem se spravil s svojim uročnim očesom.

"Pa pojde morebiti kateri drug?" je pogledal Habulam v krog zbranih junakov.

Nobeden se ni oglašil.

"Torej nič! No, pa si izmisli neko drugo!" Saj smo vsi zbrani, čas imamo, lahko se domenimo."

Barud el-Amazat se je tehtno oglašil:

"Ni nam treba nikakega dogega posvetovanja! Umreti morajo, to je tisto, kar vsi želimo. In ubiti jih moramo, ne da bi bilo treba tistemu Franku pogledati v obraz. To pa je le mogoče, če jih napademo, ko bodo spali, torej ponoči."

"Čisto prav si povedal!" je pokimal Manah el-Barša. "In zato bomo počakali, da zaspijo, pa planili nad nje in jih pobili. Ako že prej ne bodo poginili od mišnice —"

(Dalje prihodnjič)

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Srečanje z dr. Wallandom.

V Kalistovih katakombah.

V grobnici papežev.

Grobni sv. Cecilije.

Katakomba priča vere prvih kristjanov.

Pri sv. Sebastijanu.

Grob sv. Sebastijana.

V katakombah sv. Sebastijana.

Po našem skupnem obisku v

Koloseju se domenimo, da gremo drugi dan zarana v Kalistove

katakomba, ali takozvani podzemski Rim. Iz Janikula se

napotimo preko Tibere mimo templjev boginje Veste in boginje

Fortune po cesti Via del Cerchi, kjer se je nekoč nahajalo

obširno dirkališče: Circus Maximus, v katerem je bilo

prostor za okrog 400.000 gledalcev. Od tam po cesti Porta San

Sebastiano mimo ogromnih razvalin, kjer so bile nekoč kopeli

cesarja Karakala. Sedaj je to vse v razvalinah in smo si ogle-

dali mimogrede to orjaško zidovje, ki je sedaj v razvalinah.

Nato smo nadaljevali pot mimo cerkvice sv. Cezarija, potem pa

skozi mestna vrata Porta San Sebastiana, kjer smo prišli na

lepo rimsko pokrajino, koder so lepi vinogradi in vile. Kmalu

zatem smo prišli na nekdanjo tako slavno Apijsko cesto, Via Appia, ki je bila nekdanja glavna

cesta starega Rima, ter je vezala Rim z morjem.

To cesto so pričeli graditi Rimljani že leta 312 pred Kristusom, ter je še na mnogih kra-

jih ohranjena, kljub svoji veliki starosti. Po tej cesti so se

vračale zmagovite rimske kohorte, ki so si podjarmile mesta

in dežele raznih narodov in po tej cesti so korakali v verige

ukovani razni tuji knezi in kralji, ter poveljniki armad, ki so

se borili proti Rimljanom, a končno podlegli pred rimsko premočjo. Po tej cesti sta tudi stopala sv. Peter in Pavel. O sv. Pavlu se bere v Dejanju apostolov, da ko so ga prignali vojaki

Roger Tschumi, ima samo eno nogo, pa je kljub temu izvrsten gorski vodnik v Švici. Nedavno je rešil iz neke gorske razpoke psa, ki je tja zašel. To reševanje vidite na sliki, ko spušča eno nogo vodnika psa po vrvi nizdol.

Stavkarji piketirajo elektrarno v Zilwaukee, Mich., katero so zasegli, ker ni mesto ugodilo zahtevam delavcem. Elektrarna je obratovala nemoteno naprej. Stavka je bila pa v par dneh končana.

2.000 avstrijskih delavcev je obiskalo Berlin, kjer so demonstrirali po ulicah in izražali veselje, da je Hitler priklopil Avstrijo k Nemčiji. Nemski nazijski so avstrijske delavce burno pozdravljali, kakopak.

in Rim, so mu prišli naproti rimski kristjani po Apijski cesti ter sprejeli velikega apostola, ko je uklenjen stopal proti Rimu. In brezdvomno je premeril to cesto s svojimi stopinjami tudi prvak apostolov sv. Peter, ki je dvakrat prišel v Rim. Po tej cesti so tudi nosili brezštevilne sv. mučence, ko so jih v tihi noči nesli v katakombe, da jih tam položijo k večnemu počitku. Zares znamenita je ta tolikanj zgodovinska cesta. Bog ve koliko svetnikov je stopalo po nji! Via Appia, cesta zmagoslavni Rimljanov in cesta zmagoslavne katoliške Cerkve.

Ko gremo nekaj časa po tej cesti, zavijemo na desno, pa smo na kraju tolikanj slovečih Kalistovih katakomb. Ko stopimo na lepo urejeni in s cipresami zasajeni kraj, zagledamo duhovnika, ki gre v smeri proti nam. Dr. Kurent takoj ko ga zagleda, pravi: "To je pa najbrže dr. Walland!" Res, prav on je bil. Ko je prišel do nas ter spoznal naša duhovna sopotnika, je nas pozdravil v slovenskem jeziku, dasi še nas ni vseh poznal, pa je že kar vnaprej slutil, da smo gotovo Slovenci. Ko nas dr. Kurent potem predstavi, je dr. Walland ves vesel zaklical: "Pozdravljeni, moji dragi Slovenci! Kako me veseli, da vas vidim tu na tem kraju in zlasti, ko so te naše ljube slovenske duše tako redke, ki pridejo semkaj!" Vidno vzradoščen nam je prožil roko v pozdrav, ter zatrjeval, kako je vesel našega srečanja na tem znamenitem kraju.

Po kratkem pa pristrčnem razgovoru smo se podali v katakombe. Predno smo stopili doli v te tako skrivnostne, pa svete prostore, smo dobili vsak po eno svečo, da bomo ob svitu teh svečic ogledovali te svete prostore katakomb. Nato smo previdno stopali doli po kamenitih stopnjicah v katakombe.

Nekaj posebnega prevzame človeka, ko stopi semkaj v grobišče prvih kristjanov, kjer je bilo pokopanih brezštevilna sv. mučencev, v kraj, kjer so se zbirali prvi kristjani k službi božji, kadar je nastalo preganjanje kristjanov. Tu so molili ter se krepčali za težki boj, ki jih je čakal, ko so bili postavljeni pred poganške sodnike, ki so v mnogih slučajih zahtevali od kristjanov, da ali zatajijo Kristusa ali pa umrjejo. Mnogi od teh so bili grozovito mučeni, da so tekom mučenja umrli, zopet druge je raztrgala divja zverina, ali pa končal rabljev meč. Trupla svetih mučencev so potem kristjani prenesli v katakombe, ter jih položili v že pripravljene grobe. Zato je ta kraj zelo svet kraj, kajti to je počivališče prvih kristjanov-svetnikov, ki so za sv. vero umrli.

Najprvo smo šli v grobnico ali kripto, kjer so pokopavali papeže. Papeška grobnica je kakor visoko obokana klet, na vsaki strani so v steni grobovi, ki so pa prazni, ker trupla papežev, katerih je bilo tu pokopanih 13, so prenesli v rimske cerkve. To je zelo častitljiv prostor, ker tu je maševal sv. mučenec-papež Sikst II., kateremu je bil za dijakona odlični mučenec sv. Lavrencij. V tej grobnici je bil sv. Sikst tudi pokopan. V tej častitljivi grobnici smo bili pri sv. maši, katero sta opravila naša sopotnika, duhovnika gg. Kurent in Turnšek, ki sta maševala drug za drugim. Stalnega oltarja tam ni, pač pa ga postavijo, kadar se kak duhovnik priglasi, da ondi opravi daritev sv. maše. In teh, ki se priglasi, da tu mašujejo, ni malo. Duhovnik mašuje tukaj tako, da je obrnjen proti ljudem. Tako mašuje samo papež. Tu na tem prostoru pa ima pravico tako maševati sleherni duhovnik v spomin, da je tu nekdanj stal papežev oltar, na katerem je opravil daritev sv. maše poglavar katoliške Cerkve. Pač res zanimiv in pa svet prostor.

Dasiravno je ta prostor tako preprost, da, reven ter ni nobenih okrasov, ali slik in pa kipov, pa smo se mi tu počutili vse bolj kakor pa v velikih slavnih katedralah, kajti tu je nekaj res tako skrivnostnega in pa svetega, da vleče človeka kvisku proti nebesom, kjer se vsele, oni, ki so tu Bogu hvalo dajali in zanj trpeli in umirali.

Zelo zanimivo je bilo, ko sta oba duhovnika po končani sv. maši molila molitve v slovenskem jeziku, mi drugi, čeravno nas je bilo tako malo, smo na glas odgovarjali in sicer toliko bolj na glas, da se je slovenska molitev razlegala po teh svetih prostorih. Tem našim duhovnikom, ki so bili tamkaj, pa moram njim v kredit zapisati, da so poleg tega, da so zelo pobožni, tudi zelo narodno zavedni ter so vsepovsod govorili le slovensko, ter vedno s ponosom poudarjali, da so Slovenci in pa Jugoslovani. Po končanih dveh sv. mašah smo šli v grobnico sv. Cecilije, ki je poleg grobnice papežev. Baš ko smo prišli tja, je neki duhovnik bral sv. mašo na provizoričnem oltarju, ki je bil postavljen pred udolino, kjer so našli nestrohnjeno truplo sv. Cecilije. Po končani sv. maši, ko so odstranili oltar, smo si ogledali kraj, kjer je ležalo mučeniško truplo svetnice in sicer popolnoma nestrohnjeno. Ko so za časa papeža Pashala prenašali po njegovem ukazu relikvije sv. mučencev v razne rimske cerkve, so pri tem našli tudi truplo sv. Cecilije. Svetnica je ležala, kakor je umrla. Glava, ki je bila zavita v tančice, je bila napol odsekana, ker rabelj, ki je imel izvršiti smrtno obsodbo, je trikrat mahnil z mečem, a je ni odsekal. V tem stanju je potem umrla, ter so jo potem našli leta 821, nakar so

jo na papežev ukaz prenesli v cerkev, ki je njej posvečena, ter se ondi nahaja še dandanes. Še danes se vidi ondi v katakombah imena onih duhovnikov, ki so bili pri tem prenosu trupla sv. Cecilije, dalje se vidi tudi zelo stara slika svetnice.

Od tu gremo dalje v druge znamenite grobnice, potem pa dalje po dolgih temnih hodnikih, svetimo s svečami, ter gledamo na desno in levo, kjer se nahajajo grobovi, ki so povečini prazni, ker trupla svetnikov, ki so tu počivala, so prenesli v cerkve, kot sem že omenil. Tu pa tam se še v kakem grobu vidi kosti, lobanja.

(Dalje prihodnjič.)

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

V Buenos Aires, republika Argentina, je pretekli mesec umrl eden najbogatejših Jugoslovancev na svetu Miha Mihanović v starosti 76 let. Ranjki je bil rojen v Dalmaciji kot sin priprostih kmečkih staršev. Ker ga starši doma niso mogli preživljati se je Miha kot 18-letni mladenič izselil v Južno Ameriko. Delal je sprva na raznih parnikih in pridno hranil denar. S prihranki si je kupil mal parobrod in nekaj let kasneje je Mihanović ustanovil najmočnejšo paroplovno družbo v Južni Ameriki: Kar se šteje v največjo zaslugo Mihanoviću je bilo njegovo prizadevanje, da je na svojih parobrodih vedno imel za kapitane in za mornarje svoje lastne rojake Dalmatince, ki so danes po vsej Južni Ameriki poznani kot najboljši mornarji. Pred svojo smrtjo je ranjki Mihanović odredil, da se ustanovi fond v svoti petih milijonov dolarjev, in od katere obresti se uporabljajo za socialne in higienske svrhe v njegovi rojstni vasi v Dalmaciji. Računa se, da je bil pokojni Mihanović vreden nekaj nad sto milijonov dolarjev ameriške valjave.

20 ubitih v Palestini na velikonočno nedeljo

Jerusalem, 18. aprila. Dočim je Jeruzalem praznoval svojo velikonočno in so kristjani napolnili cerkve pa je med Arabci in Židi ponovno izbruhnilo staro sovraštvo, ki je imelo svoje posledice v splošnem spopadu. Nad 20 oseb je bilo za veliko noč ubitih v Palestini in nad 100 oseb ranjenih. Angleži so napadli neko arabsko puntarsko četo in ubili 16 Arabcev. V Haifi je nekdo zagnal iz avtomobila bombo v neki židovski restavrant, pri čemur je bilo pet oseb ubitih.

Sulzmann poročen

Včeraj se je poročil bivši šerif in sedanji councilman John M. Sulzmann. Poroča se je izvršila v mali kapeli škofijske cerkve. Po poroki je par odpoštoval na medene tedne v Detroit. Sulzmann je star 68 let, nevesta pa 58. Oba sta bila že prej poročena. Družina Sulzmann stanuje na 1338 E. 81st St.

MALI OGLASI

Odda se

pet lepih sob v najem. Vprašajte na 947 E. 70th St.

Poceni naprodaj

Naprodaj je hiša, osem modernih sob, kopališče, furnez, velik lot, na 68. cesti, južno od St. Clair Ave. Cena je samo \$2.750. Takoj \$275.00. Ne čakajte, odlečite se hitro.

Hiša s prodajalno, 9 sob, za dve družini, lot 40x126, velika garaža, na Superior Ave, blizu 31. ceste. Samo lot je vreden dvakrat toliko kot se zahteva za vse skupaj. Cena samo \$3.500. Vprašajte pri McKenna, 1833 E. 35th St. Tel. Henderson 5282. (92)

Zamenjana sinova

FRANCOSKI ROMAN

Še sinoči je mislil grof, da je njegovo srce mrtvo, in sedaj ta glas, ki se je vkoval v njegovo srce, je zadoševal, da so mu prišli v spomin silni občutki mladosti. Koliko let je že poteklo od tedaj?

"In potem," nadaljuje gospa Gerdy, "sva zapustila St. Michiel. Tako si želel. Ubogala sem, dasi me je preveval strah. Povedal si mi, da če ti hočem ugajati, moram biti podobna velikim gospem. Preskrbil si za mene učitelje, kajti tedaj še svojega imena nisem znala podpisati. Ali se spominjaš nerodnih besedi v mojem prvem pismu? Ah, Guy, zakaj nisi bil v resnici ubogi dijak? Ko sem zvedela, da si tako bogat, sem zgubila mojo priprosto, mojo brezmiselnost in radost. Bala sem se, da boš mislil, da te zavidam, da boš mogoče mislil, da tvoje premoženje vpliva na mojo ljubezen. Može, ki imajo, kakor ga imaš ti, morajo biti zelo nesrečni. Vedno morajo biti v dvomih, vedno sumničasti. Nikdar ne bo dobro, ali je ljubljeno njih zlato ali pa če so sami ljubljene. Ah, moj najdražji! Zakaj sva zapustila najino koč? Tam sva bila tako srečna! Zakaj me nisi pustil tam, kjer si me našel? Ali ti ni znano, da po pogled na srečo razdraži ljudi? Ako bi bila pametna, bi lahko skrila najino srečo kot zločin. Misli si, da me dvigneš, toda padala sem vedno bolj globoko. Zaman sem te prosila, da me pustiš v mojem kotičku, nepoznano. Toda kmalu je celo mesto zvedelo, da sem tvoja priležnica! V tvojih krogih so govorili, da se uničuješ radi tega. Kako sem jaz rdela radi bogastva, s katerim si me obdal! In zadovoljen si bil, kajti moja lepota je postala slavna. Govorili so o meni kot govorijo o ženskah, ki povzročajo, da njih ljubimci počenjajo največje neumnosti. Ali ni bilo moje ime v časopisju? In skozi isto časopisje sem zvedela, da se nameravaš poročiti. Nesrečna ženska! Pobegniti bi morala pred teboj, toda poguma nisem imela. Udala sem se v svojo nesrečno, da sramotno usodo. Poročil si se, jaz sem pa še vedno ostala priležnica. Ah, kako se mi je srce trgalo onega nepozabnega večera! Bila sem sama v svoji hiši, v oni sobi, katero si ti najraje imel, ti si pa se ženil z drugo. Rekla sem sama sebi: 'V tem trenutku se prodaje, čista, plemenita mlada deklica njemu.' In zopet sem rekla: 'Kakšno prisego sedaj izgovarjajo ta usta, ki so bila tolikokrat pritisnjena na moja?'

Mnogokrat sem vpraševala Boga, kakšen zločin sem storila, da me je Bog tako strašno kaznoval. Tu je zločin: ostala sem tvoja priležnica in tvoja žena je umrla. Videla sem jo samo enkrat za trenutek, toda ona je tebe gledala. Prepričana sem, da te je ljubila kot jaz. In, Guy, najina ljubezen jo je umorila!"

Vsa izmučena preneha go-

pa Gerdy z govorom. Vsi so zadrževali sapo in čakali različno kdaj bo zopet nadaljevala.

Gospica d'Arlandes ni imela moči, da bi stala; padla je na kolena in pritisnila robec k ustom, da zadržuje jok. Ali ni bila to Albertova mati?

Edina častita redovnica je ostala zbrana, kajti v svojem življenju je bila navzoča že pri mnogih enakih trenutkih. Toda o vsem prizoru pa ničesar ni razumela.

Redovnica se približa bolniški postelji in začne pokrivati bolno ženo.

"Gospa, ostanite pod odejo," reče, "ali si pa nakopljete prehlad."

"Sestra!" protestirata zdravnik in župnik obenem.

"Jupiter Ammon," vzklikne stari vojak, "pustite jo govoriti."

"Kdo," nadaljuje bolna ženska, ki ni vedela, kaj se godi okoli nje, "kdo more povedati, koliko sem pretrpela? Oh, nesrečniki! Pošiljali so ogleduhe za menoj. Govorili so, da me pogosto obiskuje neki častnik. Ta častnik je bil moj brat, moj dragi Louis. Ko je bil star osemnajst let in ni imel dela, se je zapisal k vojakom in povedal materi, da bo tako eden manj v družini za prehrano. Bil je dober vojak, častniki so ga imeli zelo radi. Kmalu se je dvignil pri vojaki, povišan je bil za poročnika, za stotnika in končno postal major. Louis me je vedno rad imel, toda tako redko sem ga videla. Bil je podčastnik, ko je zvedel, da imam jaz ljubimca; bil je tako razsrjen, da sem mislila, da mi ne bo nikdar odpustil. Toda odpustil mi je, rekoč, da moja vztrajnost v moji zmoti je opravičilo. Ah, prijatelj, bil je bolj ljubosumen za tvojo čast kot ti sam. Prihajal je k meni tajno, ker je moral zardevati radi svoje sestre. Moje ime se ni nikdar pojavilo na njegovih ustnicah. Ali naj junaki vojak prizna, da je njegova sestra priležnica grofa? Prihajal je z največjo tajnostjo, toda gorje, s tem je zbudil v tebi ljubosumnost. Začel si dvomiti. Ko je Louis zvedel, kaj se je govorilo, tedaj je postal divji in te je hotel pozvati na dvoboj, in komaj sem mu dokazala, da nima pravice braniti me. Kakšna mizerija! Oh, drago sem plačala za leta moje ukradene sreče! Toda sedaj si tu; vse je pozabljeno. Kaj ne, da mi veruješ, Guy. Poklicala bom Louisa. Prišel bo. On ti lahko pove, da ne lažem; častni besedi vojaka boš gotovo verjel?"

"Da, pri moji časti," reče stari vojak, "kar je moja sestra povedala, je resnično."

Umirajoča ženska ga ni slišala, pač pa nadaljevala z glasom, ki je kazal utrujenost.

"Kako me je tvoja navzočnost oživela! Že čutim, kako postajam močnejša. Bila sem bolna! Pa vendar nisem zaslužila, da bi bila tako srečna danes. Daj, objemi me!"

In prožila mu je roko in dvignila ustnice, kot bi ga hotela poljubiti.

"Toda samo pod enim pogojem, Guy, da mi pustiš mojega otroka. Ah, prosim te, rotim te, ne vzemi ga proč; pusti ga pri meni. Kaj je mati brez sina! Rad bi mu dal slavno ime, neizmerno bogastvo. Ne, ne. Pravi, da bo ta žrtev v njegovo korist. Ne, ne! Moj otrok

je moj; znala ga bom braniti. Svet nima časti, ne bogastva, ki bi nadomestoval materinsko ljubezen ob zibel. Z zamenjavo misliš podeliti mi drugega otroka. Ne, ne! Vzemi tega tujca od mene, kajti bojim se ga. Jaz hočem samo mojega Noela. Ah, nikdar ne zahtevaj, nikdar mi ne grozi s tvojo jezo! Ne zapusti me! Upam še, potem pa umrjem. Guy, zapusti nesrečno misel, ki je že sama na sebi zločin. Ali te ne morejo moje molitve, moje solze ganiti? Ah, Bog bo naju kaznoval na stara leta. Vse bo prišlo na dan. Prišel bo dan, ko bodo ti otroci zahtevali obračun. Guy, jaz gledam v bodočnost; vidim kako prihaja k meni sin, poln upravičenosti. Kaj pravi? Sveta nebesa! Oh, ta pisma, ta pisma, sladki spomini najine ljubezni! Moj sin mi grozi! Udaril me je. Pomagajte! Sin tepe mater! Nikar nikomur ne povejte tega! Bog, kakšno mučenje! Dobro ve, da sem jaz njegova mati. Neče mi verjeti. To je preveč! Guy, oprost, moj najdražji! Nisem imela sile, da bi se ti ustavljala, niti poguma, da bi te ne poslušala."

V tem trenutku so se vrata, ki so vodila do stopnic, odprla, in v sobo pride Noel, blede kot običajno, toda miren in zbran.

Umirajoča ženska ga je opazila; čutila je kot bi jo udarila elektrika.

Tresenje se je polotilo vsega njenega telesa. Njene oči so se neobičajno povečale, lasje so se ji ježili kvišku. S težavo se dvigne na komolce, pokaže na Noela in glasno vzklikne: "Morilec!"

Prijeli so jo krči, da omahne na blazino. Vsi stopijo bližje; bila je mrtva.

Strašen molk prevladuje v sobi.

Tako je veličanstvo smrti in tak strah jo spremlja, da pred njo celo najbolj močni in skeptični klonejo svoje glave.

Za trenutek so pozabljene vse strasti, nehoti se stisnemo

skupaj, ko naš dragi prijatelj zadnjič dihanje in izdihanje svojo dušo.

Vsi navzoči so bili globoko ganjeni ob tem mučnem prizoru, pri zadnji izjavi iztrgani iz te delirijne in nesrečne ženske.

Toda zadnja beseda, katero je izgovorila gospa Gerdy "morilec!" ni nikogar začudila.

Vsi, rezven redovnice, so vedeli o nesrečni obtožbi, ki je bila naperjena proti Albertu.

Njega se je torej tikalo prekletstvo nesrečne matere.

Noel je začel trepetati. Poklekne poleg postelje nje, ki mu je bila mati, vzame njeno roko in jo stisne k ustnicam.

"Mrtva," zdi huje, "mrtva je!"

Poleg njega poklekne redovnica in župnik ter s tihim glasom ponavljata molitve za umrle.

Prosila sta Boga, da podeli preminuli ženski mir in usmiljenje.

Prosila sta za nekoliko sreče v nebesih za ono, ki je toliko

trpela na tem svetu.

Grof de Commarin se je zleknil na stol. Kaj je mož neki mislil?

Klarica in zdravnik se mu približata.

Odpela sta mu kravato in odprla zavratnik, ker sicer bi se gotovo zadušil.

S pomočjo starega vojaka, katerega rdeče, osoljeno oko je pričalo o potlačeni žalosti, so premaknili grofov stol do napol odprtega okna, da dobi svež zrak. Pred tremi dnevi bi ga ta prizor umoril.

Toda srce postane trdo radi številnih nesreč, prav kakor roke delavca od dela.

"Solze bi mu olajšale stanje," šepeta zdravnik Klarici.

Toda pelagoma pride de Commarin zopet k sebi. Začel je zopet jasno misliti.

V njegovi glavi so se začele poditi silne misli. Grof se zdajci zazre na postelj, kjer počiva truplo Valerieje. Tu torej leži vse, kar je ostalo od nje! Duša — ta duša, ki mu je bila tako udana — je odšla v

neskončne višave.

Kaj bi dal, če bi Bog vrnil nesrečno žensko vsaj za en dan, za eno uro življenja in zdravega razuma! S kakšnim globokim kesom bi se ji vrgel pred noge in prosil odpustčanja! Samo, ker je sumničel, ker ni imel dokazov, jo je zavrzel. Zakaj ni preiskal vse zadeve? Prihranil bi si dvajset let dvomov o Albertovem rojstvu. Namesto samevanja bi imel sre-

čno, radostno življenje.

Potem se je pa spomnil smrti grofice. Tudi ona ga je ljubila vse do svoje smrti.

Grof nobene ni razumel. Ubil je obe.

Ura poravnave je prišla, in grof ni mogel reči: Gospod, tvoja kazen je prevelika!

In vendar, koliko kazni, koliko mizerije je doživel tekom zadnjih pet dni!

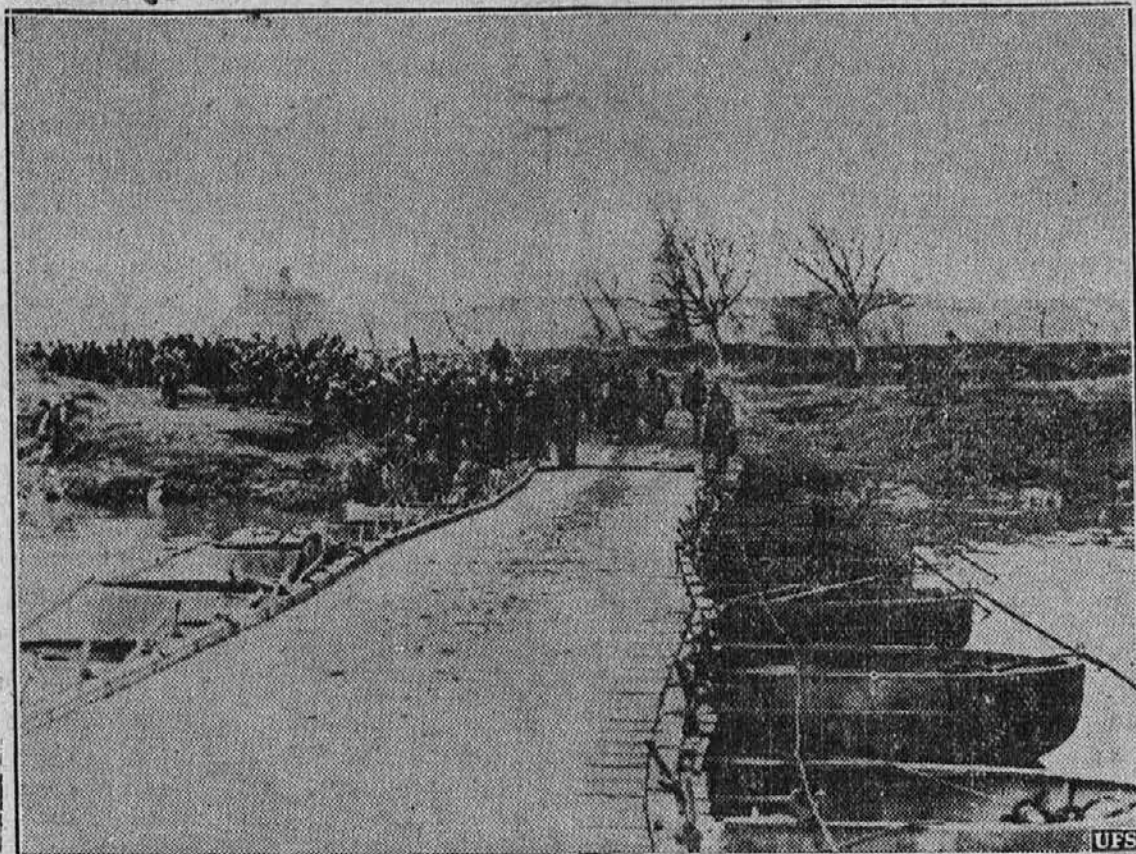
(Dalje prihodnjic)

Pravijo, da je to najbolj "brihten" otrok na svetu. Je to devetnajst mesecev stara Carlene Roberts iz Richmonda, Cal., ki pri tej starosti že govori angleško, laško in francosko.

Mrs. Agnes Ledford govori v ječi skozi omrežje s svojim možem. Porota je mlado ženo spoznala krivim umora njene pastorko.

Francove čete v Španiji so si naredile pontonski most pri prehodu reke Ebro, ko so čete prodirale proti Barceloni.

Delavci, ki so se priglasili na delo pri gradnji mostu čez reko Missouri pri St. Charles, Mo., so bili sprejeti od piketov, ki ne puste, da bi kdo delal pri gradnji tega mostu, kdor ni v uniji.

V JUGOSLAVIJO SAMO 7 DNI

če potujete na ekspresnih parnikih:

BREMEN • EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven zajamči udobno potovanje do Ljubljane

Ali potujete s priljubljenimi ekspres. parniki:

COLUMBUS

HANSA • DEUTSCHLAND HAMBURG • NEW YORK

Izborne železniške zveze od Cherbourg, Bremena ali Hamburga

Strokovnjaški nasveti glede vizev za priseljenca in obiskovalce.

Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

1430 Euclid Avenue Cleveland, Ohio

HAMBURG-AMERICAN LINE NORTH GERMAN LLOYD

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporni organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ZE 45. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevni društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hočeš zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 65. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$200; \$100 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejshe vrste zavarovanja.

Član in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari član in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi v dar. Če se nisi član ali članica te močne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 65. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670